



அறிவின் கருவவை
அக்கினி தின்ற
அகவவை முப்பத்து எட்டே
நஃல்
சுறெவில வஞ்சம்
சுரேத்தன நஞ்சம்
அழித்தன கண்கள் பட்டே

ஆசிய மண்ணின்
அதிசயமாக அமறைத்ததில்
வந்தது இடயைஃறா
மதி
வீ சிய தசேம்
வநெத்தழல் மீ து
வீ ழந்திடக காரணம் கண்ணஃறா

சரித்திரமானது
சாம்பல் நிறத்தில்
சரிந்தது ஆயிரம் வருடங்கள்
இதரை
விரித்திடும் போது
விம்மிப் புடகைக்கும்
விழிகள் தாங்கிய புருவங்கள்

யாரும் சுவாசக்
காற்றில் லாமல்
யாத் திரை உலகில் இருப்பீ ரா?
புலன்
தோறும் அறிவதை
தளிக் கும் நிற்கள்
தவேயினறிக் கிடப்பீ ரா?

கருகிப்போன
நிலின் நிறத்தில்
காய்ந்தது சிலரது உள்ளங்கள்
அன்று
உருகிப்போனது
நிற்கள் அல்ல
உள்ளொளி வாய்ந்த சிலவங்கள்

தாயகப் பெருமையைத்
தரணியிற் கொன்று
தகனம் செய்தவர் யாரா?
எங்கள்
வாயகம் ஒலித்த
வாசிக சாலையை
விழுங்கிய தீ யகேகாறு?